Dingsdag, 29 December 1835. No. 209.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dit COURANT wordt gerepeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25, franko per post f 2,75; de abonnementen worden niet voor minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van elker trimester.

De advertentien worden berekend à 25 Ct. per regel; met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1,50, en voor iederen regel, daarboven 25 Ct.; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerst uit te geven Nummer, geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 28 *December*. Sedert onze laatste zijn alhier uit het 4e District dezer Provincie aangebragt 4 Belgische overloopers, waarvan 1, laatst gediend hebbende bij het 2e Regement Infanterie, uit Namen gedeserteerd; 3 laatst gediend hebbende bij het Corps Etrangers, uit Yperen gedeserteerd.

— Door den hevigen storm op den 19 en 20 dezer is in Noord-Holland op verscheiden punten aan de zeeweringen groote schade veroorzaakt. Bijzonder hebben veel geleden de Zuid-polder zeedijk, waarvan de steenglooijing tusschen de haven van Edam en Volendam, over eene lengte van 1800 en eene breedte van 6 ellen geheel is uiteengeslagen; terwijl de groene dijk aan de zuid zijde van Volendam, waar de steenglooijing eindigt, hevig was geteisterd. Nog grooter is de schade aan den Katwouder zeedijk, waarvan de aarden buitenglooijing tusschen N°. 1 en 3 der dijkspalen over eene lengte van 400 ellen bijna tot aan de kruin is weggeslagen, terwijl verder op, over eene lengte 380 ellen, de steenglooijing tot aan den voet, en de geheele buitenglooijing tot aan de smalle dijkskruin is weggeslagen, staande daar, met een steilen kant, ter diepte van 1 à 1½ el. Met de voorloopige voorziening in de geleden schade was dadelijk een begin gemaakt.

Ook de waterlandsche zeedijk had veel geleden.

De woede der zee aan dien kant bij den storm van Zaturdag moet zoodanig geweest zijn, dat niemand zich iets dergelijks herinnert en dat alleen de stormvloed van 1807 daarmede kan worden vergeleken. Voor de Heldersche kust had het water de steenglooijing over eene oppervlakte van meer dan 5000 vierkante ellen uiteengeslagen.

— Men meldt uit 's Hertogenbosch, dd. 24 Decemeber:

Door eene onbekende oorzaak, is in den avond van den 20 dezer, omstreeks 10 ure, in de gemeente Waspik brand ontstaan, in de schuur van de Kinderen *P. Boezer* (uitmakende den Noord Oosthoek van de kom der gemeente), welke zoo hevig toenam, dat binnen weinige oogenblikken, dezelve met het annexe woonhuis eene prooi der vlammen is geworden, van de daarin aanwezige tien stuks beesten, eenig hooi, ongedorschte granen, turf, bouwgereedschappen, meubelen, kleederen, enz., is weinig of niets kunnen gered worden. Gelukkig dat spoedige en doelmatige hulp, en meer nog de bevroren daken van de neven- en tegenoverstaande huizen, den voortgang van eenen brand hebben kunnen stuiten, welker gevolgen anders even noodlottig als onberekenbaar zouden geweest zijn. Het huis (doch niet de roerende goederen), was voor brandschade gewaarborgd.

— In de laatste tijden heeft men in verschillende noordelijke landen verwonderlijk schoone noorderlichten opgemerkt. Dit was onlangs in Engeland, voornamelijk te Londen het geval, doch gaf dit lichtverschijnsel daar aanleiding tot belagchelijke voorvallen. Van 4 uren des avonds tot omstreeks zes ure morgens waren een twaalftal brandspuiten met derzelver manschap, gevolgd door duizenden nieuwsgierigen, in aanhoudende beweging, nu eens naar deze, dan naar eene wijk der stad snellende, vermits bij afwisseling op schier alle punten het gerucht van brand ontstond. Niet eer dan nadat men heraldelijk op het gewaande bedreigde punt gekomen en, geene vlam bemerkende, tot het besluit kwam, dat zulks niet anders was dan het verschieten van het noorderlicht, werden de spuiten geborgen en begaf een ieder zich gerust gesteld naar huis.

's GRAVENHAGE, *den* 23 *December*. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen voortgezet over het ontwerp van wet, tot bevordering der belangen van den Landbouw. De Heeren *Beelaerts*, *Frets*, *Luzac* en *van Huysteyn* hebben het, op gelijke gronden als de tegenstanders der wet op gisteren, bestreden. Ook naar hun oordeel was de wet onkundig en strijdig met het algemeen belang. Zij meenden, dat zij een eerste stap was op den weg tot verbodstelsels, welke zij verderfelijk voor den handel noemden; dat de wet nadeelig was voor onderdanen, branderijen en stokerijen; tot sluikerij aanleiding zou geven en geen zins aan haar doel, bevordering van den Landbouw namelijk, beantwoorden.

Aan den anderen kant werd het ontwerp verdedigd door den Heer *Sytzama*, die, onder anderen, aantoonde, dat onze voorouders reeds het stelsel van onbepaalde handelsvrijheid hadden voortgezet, maar dat deze steeds aan beperkende maatregelen was onderworpen geweest. Evenzeer ging de Heer *Frets* de geschiedenis na, om te bewijzen dat het geschil, hetwelk thans ontstaat, altijd bestaan heeft, doch dat het einde daarvan altijd geweest is, dat de Landbouw met het stelsel van hooge regten, in het belang van het algemeen, [illegible]

Na vier ure is het vervolg der beraadslagingen weder bepaald geschorst op heden avond ten zeven ure.

De zitting van heden avond hebben ten voordeele van het wetsontwerp wegens de granen het woord gevoerd de Heeren *van Sytzama*, *van der Gronden*, *Romme* en *Hinlopen*. Zij hebben gewezen op de kwijnenden staat van den Landbouw en gemeend, dat eene nadeelige niet te hooge beperking van invoer van vreemde granen voor de bebouwing van dien tak van volkswelvaart hoogst noodzakelijk was. De gemelde spreker heeft, in het vervolg zijner rede, betoogd, hoe de lande steeds erkend is, dat er gevallen kunnen bestaan, waarin de vrijheid van handel bepaald moet worden; dat eene geheele onbeperkte handelsvrijheid onbestaanbaar is; dat onze graanhandel bij geen meer is wat die vroeger is geweest; dat die niet in Nederlandsche handen, maar in die van Pruissen, Polen en hunne Agenten van lande is geraakt; dat men het monopolie dier vreemdelingen niet van den inlanschen landman niet meg dulden, enz.

De Heeren *van Hemert*, *Repelaer* en *de Jonge* hebben de voordragt bestreden, [illegible] gevoerd, dat die zou leiden tot eene stijging van graanprijzen, en deze duurte van het brood ten gevolge zou hebben; dat de handel de belemmeringen, die men hem wilde opleggen; niet kon verdragen; dat het geen vasthouden aan bespiegelingen of vooroordeelen was, die hen noopte, maar dat de lessen der ondervinding hier moesten spreken, en dat die altijd bij ons het schadelijke en gevaarlijke van handelsbeperkingen en korenwetten hebben doen zien; dat de voorgestelde schuw van regten aan allen speculatiegeest den bodem insloeg; dat het beginsel van terugwerking, in art. 17 voorgesteld, onbillijk was; dat men den eenen stand niet boven den anderen, en geene ten koste der algemeene maatschappij mogt begunstigen, enz.

De voortzetting der beraadslagingen is bepaald op morgen ochtend ten half 10 ure.

's GRAVENHAGE, *den* 24 *December*. De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft heden hare beraadslagingen voortgezet over het ontwerp van wet, tot bevordering der belangen van den landbouw. Dit ontwerp is verdedigd geworden door de Heeren *Snouck Hurgronje*, *Sandberg*, *van Asch van Wyck*, *Lemker*, *Luyben* en *van Dam van Isselt*, die alle de noodzakelijkheid der wet betoogden, in het belang van den kwijnenden landbouw, die huns inziens, dringend ondersteuning behoeft, terwijl de sprekers de gepastheid der voordragt en van het beginsel waarop zij rust betoogden. Zij zagen daarin eene beperking van den invoer van vreemd graan en een middel tot opbeuring en herstel van den landbouw, die, volgens hunne meening, zonder dat al meer en meer achteruit zal gaan en een geheelen ondergang nabij komen. Zij hebben de voordeelige gevolgen der wet geschetst, welke veel aanzienlijker waren dan de nadeelen, die daaruit mogelijk konden voortspruiten. Zij verklaarden dat de landbouw geenszins benadeeling van andere standen verlangt, maar meenden ook, dat zij aanspraak mag maken op diezelfde beschermiug, welke aan alle takken van bestaan, tot hunne instandhouding, volstrektelijk verleend behoort te worden. De Heer *van Asch van Wyck* heeft bijzonder het denkbeeld bestreden, dat men tegenwoordig een stelsel behouden kan, hetwelk ten nadeele van den nationalen rijkdom moeten uitloopen. De Heer *van Dam van Isselt* heeft zich heijvert om de landbouwende klasse te verdedigen tegen de aanvallen, waaraan die steeds onderworpen is, en het een verderfelijk stelsel genoemd, om den handel- en landbouwende stand steeds tegen elkander in het harnas te jagen, De Heer *Luyben* heeft zijnen dank aan de Regering betuigd, wegens de voordragt van het ontwerp hetwelk in de landbouwende provincien het grootste genoegen heeft te weeg gebragt.

Tegen het ontwerp hebben de Heeren *Kniphorst*, *de Bordes*, *Donker Curtius* en *Verwey-Mejean* gesproken, die weder dezelfde gronden tegen het wets-ontwerp, als gedurende gisteren en eergisteren zijn bijgebragt, aanvoerden. Ook zij beschouwden het strijdig met de regtvaardigheid, den eenen stand boven den anderen te bevoordeelen; zij vonden er insgelijks groot bezwaar in, om het stelsel van beschermende regten daar te stellen, hetwelk men niet wist, waar het heen leiden zou; zij vreesden mede de retorsiemaatregelen, welke door vele Mogendheden zouden worden genomen. Verscheiden hunner verlangden, dat men den toestand van den landbouw zou onderzoeken, voor men daaraan ondersteuning zou verleenen, daar toch, huns inziens, de noodzakelijkheid daarvan nog geenszins gebleken was. Ook vreesden zij, dat de handel daardoor zou worden benadeeld, dat de scheepvaart lijden zou en dat de branderijen zouden te gronde gaan. De Heer *Donker Curtius* beijverde zich, om aan te toonen, dat de graanbouw niet van dat belang was, om daarvoor alle andere takken van bestaan achteruit te stellen. De Heer *Luyben*, die voor de wet sprak, begreep, wat de branderijen aanging, dat zij geen vreemd graan ten gebruike noodig hadden, daar zij in den Franschen tijd, toen zij daarvan verstoken waren, zeer wel in stand gebleven waren.

De Heer *van Nes*, die ten nadeele van het ontwerp het woord zou voeren, is door een ongelukkigen zal verhinderd geworden heden aan de beraadslagingen der Kamer deel te nemen, en zijne spreekbeurt is alzoo overgeslagen moeten worden.

De voortzetting der beraadslagingen werd bepaald op des avonds ten zeven uren.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft zich dezer dagen vereenigd met het ontwerp van wet tot beteugeling van onrust en kwaadwilligheid; met dat houdende den derden titel van het eerste boek des wetboeks van koophandel, betrekkelijk vennootschappen, en met de verschillende ontwerpen, tot wijziging van eenige titels van het eerste en tweede boek van gemeld wetboek.

's GRAVENHAGE, *den* 25 *December*. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van gisteren avond, zijn de beraadslagingen voortgezet geworden over het ontwerp van wet, tot bevordering der belangen van den landbouw. De Heer *van Reenen* heeft ten voordeele daarvan gesproken, omdat hij, bij het behoud en het handhaven van het entrepot-stelsel, daarvan geene nadeelige uitkomsten voor den handel voorzag. De Heeren *van Rappard*, *van Nagel* en *van Nes* hebben het ontwerp bestreden, omdat daarbij, huns inziens, de eene stand bevoordeeld wierd ten koste van den anderen, daardoor de eerste levensbehoefte des volks in prijs zou stijgen en het een eerste stap was tot aanneming van het stelsel van prohibitie, dat zij in het belangs des handels niet konden goedkeuren.

Zijne Exc. de Minister van Financien heeft vervolgens het ontwerp breedvoerig verdedigt, en in den aanhef daarvan gezegd, dat hij zich geenszins begeerde te dekken met de woorden en denkbeelden van den Koning, noch met die zijner ambtgenooten, welke eenstemmig over dit ontwerp denken, maar dat hij bij de verdediging van het zelve zijn eigen gevoelen zou aan den dag leggen; dat hij, opregtelijk en met terzijdestellingen van alle [illegible]

ontwerp, hetwelk hij verdedigde, regtvaardig was, en de aanneming er van dringend gevorderd wierdt, terwijl het voor den handel, dien hij zeer hoog achtte, onverschillig was. Tot de beantwoording der gemaakte bedenkingen overgaande, ging de Minister na, 1°. wat er ten dezen aanzien bij vreemde volken plaats vond — hij het gevolg trek, dat bijna alle Staten den invoer va — md graan of geheel verboden, of aan een vast en hoog reg — ar- pen, of dat het aan beschermende beperkingen onderhe — 2°. welk het gevoelen der meeste schrijvers over hetzelfde onc — ts, hetwelk, volgens de aanhalingen van *van Hoogendorp*, — z. daarin bestond, dat er zich omstandigheden konden opd — in sommige gevallen, als uitzondering, het vreemd gr — st behoorde te worden; 3°. wat onze eigene geschiede — bragt, die leerde, dat de granen min of meer, ja zelfs soms hoog, belast werden, 4°. wat de omstandigheden, medebrengen, welke, naar het oordeel des Ministers, vorderden, d — iet den tijd mededeging, gelijk de makelaars van Amsterdam zi — 1823 verklaarden, dat men den vrijen graanhandel in n — enszins met de daad bezat; 5°. of een prohibitief stelsel met — en van den handel in overeenstemming kan worden gebr — omtrent Z. Exc. erkende, dat een stelsel van beperkende — tive regten doodelijk kan zijn voor den handel, maar er — onderscheid bestaat of de regtvaardigheid eene afwijking van dat — sel kan medebrengen, en of de bescherming, welke men verpligt is te geven, kan verleend worden zonder kwetsing van hoogere belangen. Geen stelsel noch beginselen van prohibitie hebben de Regering tot het voordragen van het ontwerp geleid, zij haat en veracht die; alleen de zucht tot regtvaardige bescherming van hen, die daarop aanspraak hebben, heeft haar doen besluiten het ontwerp voor te stellen; 6°. uit welk gezigtspunt de wet moet beschouwd worden, waaromtrent, Z. Exc. zeide, dat de aandrang der Vertegenwoordiging zelf, wegens den toestand van den landbouw, de Regering tot de voordragt van het ontwerp heeft doen besluiten; dat elk ander middel, om dien te gemoet te komen, gebleken is te falen of onaannemelijk in zijn, en dat, onder anderen, eene verligting van lasten nooit zoo aanzienlijk had kunnen zijn, dat daar door de landbouw in eenige mate zou worden beschermd; 7°. welke gevolgen de wet hebben zal, waaromtrent de Minister zeide, dat zij voor den handel zonder gevolgen zal zijn; dat de ondervinding in 1832 heeft doen blijven, hoe, nietegenstaande den grooten voorraad van granen, bij ons opgeslagen, toen er behoefte in Frankrijk ontstond, die niet is opgevraagd, noch verlangd: dat de wet van 1828, omtrent de entrepots, tot waarborg voor den handel, geheel zal blijven gehandhaaft en in hare volle kracht zal worden toegepast, dat de wet het middel in zich bevat, om tegen te hooge opvoering der prijzen, in het belang van den schamelen stand, zorg te dragen; en 8°. welke de voornaamste bedenkingen zijn, tegen het ontwerp gemaakt? Ten antwoord op deze zeide Z. Exc., onder anderen, dat de Regering geenszins deelt in de vrees voor beperkende maatregelen van de zijde van andere Mogendheden; dat trouwens de Duitsche Staten alle onze nationale producten, bij den invoer, zwaar hebben belast, dat zelfs Pruissen het vreemd graan bij den invoer met 6 en een half pct. heeft bezwaard; dat de maat als gewigt bij den handel heeft moeten worden behouden, om dat die bij den handelstand van alle volkeren in gebruik is; dat over het algemeen de waarde der landeigendommen is verminderd; dat hij geene vrees koestert, dat de wet alleen de landeigenaren zal ondersteunen; dat, wanneer eens de wet zal zijn aangenomen, de fraude op eene beduidende wijze zal worden tegengegaan; dat trouwens het graan geen voorwerp is, hetwelk zich gemakkelijk of met voordeel laat frauderen, dat, wat de terugwerkende kracht betreft, aan de wet gegeven, er zelfs in het romeinsche regt voorbeelden daarvan bestaan, dat het ook algemeen is aangenomen, dat de wetgever in enkele gevallen zich die mag veroorloven; dat bovendien de aanpeil van accijnzen zijns oordeels, een veel grooter bezwaar is voor de ingezetenen; dat 95,500 lasten graan gereed stonden om uit Engeland ons land te overstelpen, en onze landbouw bij dergelijken invoer, voor eenige jaren onherstelbaar verloren zou zijn geweest, dat alle fabrijken met de wet te vreden schijnen te zijn; dat wat de schiedamsche Branderijen aangaat, de stokers en branders eene premie hadden gewenscht, welke op den laagsten prijs berekend was, doch de Regering zich niet bevoegd heeft gerekend, om dergelijken maatstaf den wetgever voor te stellen; dat, wat de scheepvaart betreft, deze, in 1830, bij den Koning heeft aangedrongen op de invoering van de hoogst mogelijke regten, en dit ook haar belang medebrengt; dat de voorgestelde regten den landbouw, naar zijne meening, wel degelijk moeten ondersteunen, en dat bij geenszins vreest, dat die de schamele gemeente zal treffen.

Ten slotte zeide de Minister, dat hij niets had aangevoerd omtrent de materiele krachten der Natie, doch dat hij de zaak wel beschouwde uit het oogpunt harer zedelijke krachten en volksbestaan, dat hij de aanneming der wet met meerdere eenstemmigheid wenschte, omdat zij onschadelijk was voor den handel en beschermend voor den landbouw, zonder benadeeling van eenigen anderen tak van bestaan, dat men in het oog moest houden, dat de toekomst nog onzeker was, dat het gelukkig tijdstip nog niet gekomen was, dat de handel zijne schatten, de landbouw zijne woningen niet meer ter verdediging van het Vaderland hadden te leenen; dat men het oogenblik, waarin men leefde, niet moest vergeten; dat alleen eendragt en welwillendheid het Vaderland kunnen behouden; dat, bij het behoud van de materiele welvaart, ook de zedelijke welvaart des Lands moest bestendigd worden; dat de regtvaardigheid de aanneming van den maatregel gebood; dat men het Vaderland eene wezenlijke weldaad zou bewijzen door de aanneming van het ontwerp, en dat hij hoopte dat, hoe verschillend men over dit en andere onderwerpen ook dacht, aller doel zou bereikt worden: *het heil des Vaderlands!*

De beraadslagingen werden daarop gesloten en het ontwerp in omvraag gebragt en aangenomen met eene meerderheid van 29 tegen 25 stemmen; zullende het aan de Eerste Kamer worden verzonden.

De Voorzitter verklaarde, dat de zittingen tot op 1 Maart aanstaande zijn gescheiden

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 23 December.* De hoop, dat de vrede tusschen Frankrijk en Noord-Amerika niet zal verstoord worden, wint hier meer en meer veld, en men gelooft steeds, dat de Fransche Gezant te Londen, de Heer *Sebastiani*, last heeft om daartoe al het mogelijke aan te wenden.

— De ministeriele dagbladen doelen heden de volgende berigten van de expeditie naar Mascara mede: Het stoomschip *le Crocodile*, den 10 deezer van Oran vertrokken, is, door tegenwind verhinderd voor — de Rotes in Stoms — troepen tweemaal slag geleverd, en werd beide keeren overwonnen. Door alle de Arabische volksstammen verlaten heeft hij in de bergen, eene schuilplaats gezocht. Het doel der expeditie is volkomen bereikt doch niet zonder eenig verlies, waaromtrent men echter nog geene naauwkeurige opgaven heeft. De Maarschalk *Clausel* heeft de troepen met voorzigtigheid en beleid aangevoerd. De Hertog *van Orleans* ontving aan de dij eene zware kneuzing door een kogel, die hem echter niet belet heeft te paard te stijgen. Z. K. H. meende zich te Mostanagem naar Frankrijk in te schepen, en werd den 19e te Toulon gewacht.

Het schijnt dat de stad Mascara onderscheidene malen door de Arabieren is geplunderd; eerst op het berigt van de overwinning door de Fransche troepen behaald; vervolgens toen de benden van *Abdel-Kader* haar hebben ontruimd; en eindelijk door de Turken en Arabieren van *Ibrahim*-Bey, die de voorhoede van ons leger uitmaakten.

De twee gevechten moeten te Ghosoaf en Habrah, tusschen de rivier Sig en de stad geleverd zijn. Het eerste was het hevigste. De Arabieren verdedigden zich moedig en zijn alleen door onze Artillerie en door de charges van het Paardenvolk tot wijken gebragt. Het is ook daar dat de Hertog *van Orleans* en de Generaal *Oudinot* zijn gewond.

Het ongunstig weder heeft het leger eenige dagen opgehouden; de wegen waren door plasregens onbruikbaar geworden. Doch de Maarschalk *Clausel* had alle maatregelen zoo wel genomen, dat men toch de bestemming heeft bereikt. Op verschillende plaatsen was men genoodzaakt voor de Artillerie den weg te banen.

— Volgens het *Journal du Hâvre* bestaat onze krijgsmagt tegenwoordig uit 8 linieschepen van den eersten rang, voerende ieder 142 stukken; 9 linieschepen van den tweeden rang, van 90 tot 100 stukken; 10 linieschepen van den derden en vierden rang, van 82 tot 84 stukken; 23 fregatten van den eersten rang, van 60 tot 64 stukken; 19 fregatten van den tweeden rang, van 54 stukken; 21 fregatten van den derden rang, van 44 stukken. Bovendien staan er 26 linieschepen en fregatten op stapel, hetwelk met de corvetten, brikken en stoombooten een totaal uitmaakt van 321 oorlogschepen, bemand met 20,000 zeesoldaten en matroozen, waarvan er altijd 15,000 op zee zijn.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 22 December.* De Keizer van Rusland heeft den Graaf *von Witt*, die in de militaire colonien het bevel over de cavallerie voert, zijne tevredenheid betuigd over den staat in welken hij, bij de laatst gehouden inspectie over 272 escadrons en 16 batterijen rijdende Artillerie, die troepen heeft gevonden, en hem de St. Andreas-Orde verleend.

— Uit Berlijn schrijft men, dat de criminele instructie tegen de bijgeloovige secte der *Muckers*, welker voorname zetel te Koningsbergen is, belangrijke bewijzen oplevert der dwalingen van den menschelijken geest, als ook der lage schijnheiligheid van eenige der leden. Deze godsdienst dweeperij ontmoet men niet alleen in Oost-Pruissen, maar ook in andere landen, en staat dikwijls tot de domste bijgeloovigheden over. Zoo lezen wij het volgende, in het Fransche Dagblad *le Progressif du Midi:* » In Anduze, eene stad van 4000 zielen, in de Gevennes, bestaat eene secte, welke de vergaanste bijgeloovigheid aan den dag legt. Zoo werd dezer dage een 7 jarig kind, hetwelk aan eene uitterende ziekte leed, des avonds om 11 ure naar eene plaats gebragt, alwaar drie wegen te zamen loopen. Aldaar werd het kind ontkleed, en een van het gezelschap (want er moesten er 7 zijn) moest de kleederen van het kind met stokken slaan, terwijl de andere de handen op het kind lagen, zonder een woord te spreken. Na deze volbragte duivels-verbanning, werd het kind weder aangekleed en naar huis gedragen, zonder dat een der aanwezigen zich op den weg mogt omdraaijen; men moest dus over ongebaande wegen en struiken gaan. Deze bewerking werd gedurende 7 nachten herhaald, zonder dat het kind echter herstelde."

SCHIEDAM, den 21 December.

Jenever het Nederl. Vat, zonder fust *f* 17,50 | zonder de belasting.
Amst. Proef het » » » » 20,52 |

Door het besloten water geene latere prijzen.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 28 December.* Sedert den 23 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd: *De jonge Carolina*, F. Jacobsen, van Hull, met stukgoederen; *Josephine*, D. A. Cajanus, van Newjork, met koffij en katoen; *de Juffrouw Anna Cornelia*, D. H Danielse, van Bergen (Noorwegen), met stokvisch; *Catharina*, T. Dircks, van Carolinensiel, met garst; *Gloucester*, J. A. Broeker, van Nieuw-Orleans, met katoen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar zee gezeild: *Hermes*, G. J. Scholth; *Tokianelle*, H. Zirks, beide naar Embden; met stukgoederen; *Salom*, H. M. Bancke, naar Bergen (Noorwegen); *the Palmer*, J. Francis, naar Newcastle, beide met ballast; *Diana*, J. Oestman; *Catharina*, *Margaretha*, M. D. Muhl, beide naar Hamburg; *the Tourist*, J. Krow, naar Londen, alle drie met stukgoederen.

Advertentien.

HOUT-VERKOOPING op de Hofstede *TER LINDE*, onder RITTHEM, op Zaturdag den 2 Januarij 1836, des voormiddags ten 10 uren, van circa 3 Bunders 4 en 5 jarige Essen Kaphout.

Alle diegenen die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Wel Edelen Gestrengen Heer PAULUS HIACINTHUS WYTEMA, in leven 2e Luitenant Plaats-Majoor van de 3e klasse alhier, gelieven daarvan opgaaf of betaling te doen, uiterlijk vóór of op den 10 Januarij 1836, aan iden Wel Edelen Gestrengen Heer *D. J. A. A. van Lawick van Pabst*, 1e Luitenant bij het Reserve-Bataillon der 18e Afdeeling Infanterie alhier. Brieven franco.

Met aanstaande maand Mei 1836 eene MEID benoodigd, bij *Verhoeff*, op het Dok, te Vlissingen.

Met Mei aanstaande of vroeger, een Bekwame BAKKERSKNECHT benoodigd, bij *P. Lagaay*.

SCHOUWBURG TE VLISSINGEN.

Op HEDEN den 29 December 1835, DE VERWARRING, Beroemd Blijspel in 5 Bedrijven, door *A. von Kotzebue*; na hetzelve DE SCHOENLAPPER EN DE RENTENIER, of HET VERGENOEGEN OVERTREFT DEN RIJKDOM, Blijspel met Zang in 1 Bedrijf. Aanvang ten 7ee uren.